

juridiske eksperter om reglernes status, og om i hvor høj grad de vil blive håndhævet f.eks. over for danske statsborgere, der rejser til Irak for at fungere som bombeskjold.

Svar (30/4 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Straffelovens kapitel 12 (§§ 98-110 f) omhandler bestemmelser til beskyttelse af statens selvstændighed og sikkerhed, herunder kriminalisering af bistand til fjenden under krig.

Efter straffelovens § 102 straffes med fængsel indtil 16 år den, som under krig eller besættelse yder fjenden bistand ved råd eller dåd eller til fremme af fjendtlig interesse svækker den danske stats eller dens forbundsfælles kampdygtighed. Bestemmelsen angår således landsforræderisk bistand til fjenden eller besættelsesmagten under krig eller påtvungen besættelse og indeholder i stk. 2 en ikke udtømmende angivelse af, hvad der anses som bistand til fjenden.

Efter § 102, stk. 2, nr. 1, er hvervning til eller tjenestegøring i fjendtlig krigs- eller besættelsesmagts væbnede styrker eller i tilknytning til disse virkende militære eller politimæssige korps eller lignende korps eller organisationer strafbar bistand til fjenden. Det antages, at bevæbnet tjeneste i korps, der alene har bevogtningsopgaver, f.eks. ved militære anlæg og depoter, er omfattet af bestemmelsen.

Herudover anses f.eks. propaganda til fordel for fjendtlig krigs- eller besættelsesmagt, herunder virksomhed som udgiver, redaktør eller forretningsfører ved dagblad, tidsskrift, forlag eller pressebureau, der arbejder til fremme af fjendtlig interesse, som bistand til fjenden, jf. stk. 2, nr. 4. Ydelse af væsentlig økonomisk støtte til fremme af propaganda af bl.a. den under nr. 4 nævnte art kan ligeledes straffes som bistand til fjenden, jf. stk. 2, nr. 5.

Bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 er undergivet offentlig påtale, der sker efter justitsministerens påbud, jf. straffelovens § 110 f. Hvorvidt en given handling er strafbar efter bestemmelser i straffeloven eller anden lovgivning, beror på domstolenes vurdering af de konkrete omstændigheder.

Jeg har for nylig haft lejlighed til at udtale mig om politiets efterforskning af forbrydelserne i straffelovens kapitel 12 i forbindelse med en besvarelse af spørgsmål nr. S 2689 fra medlem af

Folketinget Jesper Langballe (DF). Som jeg ved den lejlighed gav udtryk for, lægger jeg selvsagt vægt på, at personer der måtte have begået forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed efter bestemmelserne i straffelovens 12. kapitel, retsforfølges for disse forbrydelser.

Om der i det enkelte tilfælde er grundlag for retsforfølging vil bero på en almindelig strafferetlig vurdering, som i første omgang foretages af politiet og anklagemyndigheden.

Jeg kan oplyse, at Politiets Efterretningstjenestes formål er at overvåge, forebygge og modvirke foretagender og handlinger, som må antages at rumme en fare for rigets selvstændighed og sikkerhed og den lovlige samfundsorden, herunder i første række de i straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv.) omhandlede forbrydelser.

Politiets Efterretningstjeneste løser disse opgaver i nært samarbejde med det øvrige politi m.fl.

I lyset af situationen omkring Irak har PET selvsagt gennem den senere tid udvist skærpet opmærksomhed i forhold til personer, som kan mistænkes for at sympatisere med Saddam Husseins regime.

Spm. nr. S 2929

Til justitsministeren (23/4 03) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren oplyse, hvornår sagen vedrørende afhøringerne af Humlegårdens cheflæge, Finn Skøtt Andersen, og Alexei Kirkin, som begge er sigtede for brud på lægemiddeloven, er afsluttet og videresendt til Lægemiddelstyrelsen?«

Begrundelse

Det fremgår af avisen Urban den 23. april 2003, at kriminalpolitiet i Helsingør allerede i januar afsluttede afhøringerne af de sigtede, men at sagen stadig ikke er videresendt til Lægemiddelstyrelsen, da den ifølge politiet har ligget til godkendelse hos en advokat.